

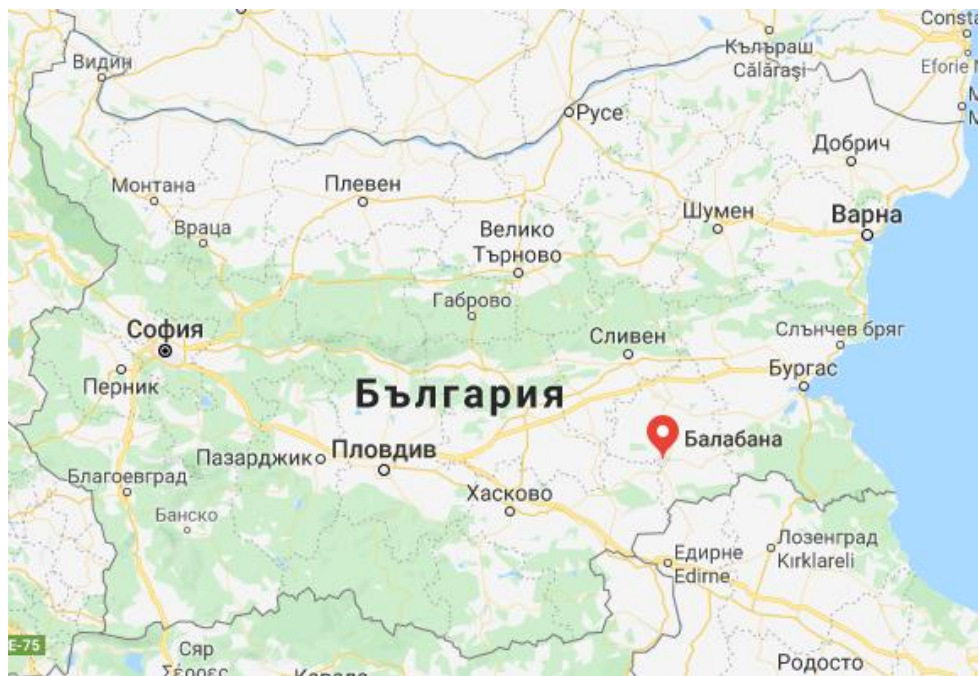
Балабана

„Балабана” е типичен горски резерват, обхващащ вековни лонгозни гори по река Тунджа и гнездилищата на малката бяла чапла и сивата чапла. Разположен е в землището на гр. Елхово. Обявен със заповед N2676 на ГУГ /Известия, бр. 20 от 1961 г., а през 1984 г. е обявена и буферната му зона с площ 60 хектара /5 ха горски фонд и 55 ха поземлен фонд/. Прекатегоризиран от резерват в поддържан резерват със заповед от 15 октомври 1999 г. с цел възстановяване и поддържане на растителността и условията на местообитание на различни видове чапли и колхидския фазан.

„Балабана” е обект с ценна природна среда и значително биологично разнообразие, предлагащ благоприятни възможности за екологично образование и обучение на открито. В защитената територия са установени 279 растителни вида и подвида, принадлежащи към 55 семейства и 181 рода. Описани са два защитени вида – ямболският мразовец /*Colchicum diampolis*/ и битинският синчец, включени в Червената книга на България, заедно с блатното кокиче.

Изключително интересна е и фауната. Както и в намиращият се в близост поддържан резерват „Долна Топчия”, тук са установени същите 7 вида земноводни и 13 вида влечуги, и същите видове бозайници. Наблюдавани са 99 вида птици, които използват територията за гнездене, ловуване и почивка по време на миграция, като защитените видове са 83, попадащи под закрилата на Бернската конвенция – 84, на Бонската – 40 вида, а в Червената книга на България са включени 18 вида. Приоритетни за европейските крайречни гори са 30 вида. Интересен факт е, че по тези места в миналото са гнездили и отделни двойки блестящи ибиси.

И тази защитена територия бе засегната много сериозно от ветролома през месец септември 2000 г. Налице са и следи от сериозна антропогенна намеса.

Източник:

Георгиев, Георги. Народните паркове и резервати в България, С., 1993

Георгиев, Георги. Националните и природните паркове и резервати в България, С., 2004

Тошков, Марин и др. Защитени природни обекти, С., 1971